

za kontrolowany odcinek pracy oraz przedstawiciele organu samorządu kontrolowanej jednostki.

3. Na naradę pokontrolną zaprasza się przedstawiciela organu sprawującego nadzór nad kontrolowaną jednostką oraz przedstawicieli działających w kontrolowanej jednostce organizacji politycznych i społecznych, a jeżeli jest to celowe — także przedstawiciela prokuratury.

4. Z narady pokontrolnej sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący i protokolant. Do protokołu załącza się podpisany przez kierownika kontrolowanej jednostki i inspektora wykaz wniosków zgłoszonych na naradzie z zaznaczeniem, które z nich kierownik kontrolowanej jednostki przyjmuje do realizacji.

§ 33. 1. Na podstawie wyników kontroli organ kontroli finansowej kieruje do kierownika kontrolowanej jednostki wystąpienie pokontrolne, przesyłając jego kopię organowi samorządu tej jednostki.

2. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono nieprawidłowości występujące w innej jednostce, organ kontroli finansowej kieruje stosowne wystąpienie do kierownika tej jednostki.

3. Jeżeli ustalenia kontroli mogą stanowić istotny element do oceny działalności kontrolowanej jednostki, organ kontroli finansowej przesyła kopię wystąpienia pokontrolnego organowi sprawującemu nadzór nad jednostką kontrolowaną.

4. Wystąpienie pokontrolne powinno zawierać zwężony opis wyników kontroli ze wskazaniem źródeł i przyczyn nieprawidłowości, ich rozmiarów, osób odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości oraz wnioski wynikające z ustaleń kontroli, zmierzające do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości i usprawnienia badanej działalności.

5. W wypadkach uzasadnionych wynikami kontroli wystąpienie pokontrolne powinno również zawierać wnioski o pociągnięcie do określonej prawem odpowiedzialności, a szczególnie zastosowanie konsekwencji służbowych w postaci odwołania lub zwolnienia z zajmowanych stanowisk osób odpowiedzialnych za ujawnione nieprawidłowości, a także o wdrożenie postępowania o odszkodowanie w stosunku do pracowników odpowiedzialnych za wyrządzoną szkodę.

§ 34. W uzasadnionych wypadkach, a w szczególności wówczas, gdy wymaga tego właściwość rzeczowa, organ kontroli finansowej kieruje wystąpienie pokontrolne do organu sprawującego nadzór nad kontrolowaną jednostką w celu wydania odpowiednich zarządzeń.

§ 35. 1. Kierownik kontrolowanej jednostki lub organ, do którego wystąpienie zostało skierowane, jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia doręczenia tego wystąpienia zawiadomić organ kontroli finansowej o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania.

2. Odstąpienie od wykonania wniosków pokontrolnych może nastąpić za zgodą organu kontroli finansowej.

Rozdział 7

Przepisy końcowe.

§ 36. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych mogą dostosować przepisy, rozporządzenia do specyfiki jednostek organizacyjnych, w których wykonują kontrolę finansową.

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

27

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1983 r.

w sprawie zakresu stosowania ustawy o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego do przedsiębiorstw, które w całości lub w części pracują poza granicami kraju.

Na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz. U. Nr 24, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy ustawy z dnia 25 września 1981 r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz. U. Nr 24, poz. 123), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się do przedsiębiorstwa państwowego, które w całości pracuje poza granicami kraju, zwanego dalej „przedsiębiorstwem”, w zakresie, w jakim nie narusza to prawa państwa, w którym działa przedsiębiorstwo.

§ 2. Przepisy ustawy stosuje się do przedsiębiorstwa, które w części pracuje poza granicami kraju, w zakresie nie uregulowanym w rozporządzeniu.

§ 3. 1. Organami samorządu załogi właściwymi w sprawach dotyczących jednostki organizacyjnej przedsiębiorstwa pracującej poza granicami kraju, zwanej dalej „jednostką organizacyjną”, są organy samorządu załogi przedsiębiorstwa działające w kraju.

2. Statut samorządu załogi przedsiębiorstwa może przewidzieć utworzenie przez radę pracowniczą przedsiębiorstwa — rady pracowniczej jednostki organizacyjnej, w której zatrudnionych jest ponad 200 pracowników

skierowanych do pracy za granicą na okres dłuższy niż pół roku. Rada pracownicza jednostki organizacyjnej nie może być utworzona, jeżeli naruszałoby to prawo państwa, w którym działa ta jednostka.

§ 4. 1. Umowy o pracę z członkiem rady pracowniczej jednostki organizacyjnej nie można wypowiedzieć ani rozwiązać przed upływem okresu, na który jest zawarta, lub zmienić w tym czasie warunków pracy i płacy na niekorzyść członka rady — bez zgody, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy.

2. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów o rozwiązaniu stosunku pracy bez wypowiedzenia.

§ 5. Statut samorządu załogi przedsiębiorstwa określa, jakie sprawy dotyczące jednostki organizacyjnej rada pracownicza przedsiębiorstwa może przekazać radzie pracowniczej jednostki organizacyjnej. Przy przekazywaniu spraw należy uwzględnić charakter spraw oraz możliwość ich realizacji.

§ 6. 1. Wybory członków rady pracowniczej jednostki organizacyjnej odbywają się na zasadach określonych w statucie samorządu załogi przedsiębiorstwa, z tym

że bierne prawo wyborcze przysługuje również pracownikom zatrudnionym za granicą, którzy pracują w przedsiębiorstwie krócej niż 2 lata.

2. Wybory do rady pracowniczej jednostki organizacyjnej powinny być przeprowadzone w kraju przed wyjazdem pracowników do pracy za granicą. Wybory mogą być przeprowadzone w państwie, w którym pracuje jednostka organizacyjna, jeżeli ich przeprowadzenie nie narusza prawa tego państwa.

3. Statut samorządu załogi przedsiębiorstwa powinien określać zasady przeprowadzenia wyborów uzupełniających do rady pracowniczej jednostki organizacyjnej w razie zmniejszenia się jej składu o połowę oraz zasady przeprowadzenia wyborów rady, w razie gdy w okresie jej kadencji zmieni się o ponad połowę załoga jednostki organizacyjnej.

§ 7. 1. Uchwały organów samorządu załogi przedsiębiorstwa dotyczące działalności przedsiębiorstwa za granicą nie mogą naruszać prawa państwa, w którym działa jednostka organizacyjna przedsiębiorstwa, postanowień umów międzynarodowych oraz przepisów prawa polskiego.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa wstrzymuje wykonanie uchwały ogólnego zebrania pracowników oraz rady pra-

cowniczej przedsiębiorstwa, której postanowienia uniemożliwiają lub w istotny sposób utrudniają realizację kontraktu zawartego przez przedsiębiorstwo z partnerem zagranicznym. Przepisy art. 41 ust. 2 i 3 oraz art. 42 ustawy stosuje się odpowiednio.

3. Prawo wstrzymania wykonania uchwały rady pracowniczej jednostki organizacyjnej, której postanowienia są niezgodne z przepisami prawa lub uniemożliwiają bądź w istotny sposób utrudniają realizację kontraktu zawartego przez przedsiębiorstwo z partnerem zagranicznym, przysługuje kierownikowi tej jednostki. Przepisy art. 41 ust. 2 i 3 ustawy stosuje się odpowiednio.

4. Spory spowodowane wstrzymaniem wykonania uchwały przez kierownika jednostki organizacyjnej rozstrzyga rada pracownicza przedsiębiorstwa, po wysłuchaniu opinii dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 8. Rada pracownicza jednostki organizacyjnej może być utworzona po dostosowaniu statutu samorządu załogi przedsiębiorstwa do przepisów rozporządzenia i zatwierdzeniu statutu przez organ założycielski.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

28

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zmian w podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 7 ust. 3 oraz art. 13 pkt 1, 2, 4 i 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1975 r. Nr 45, poz. 227, z 1976 r. Nr 40, poz. 233 i z 1977 r. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1982 r. w sprawie zmian w podatku wyrów-

nawczym (Dz. U. Nr 26, poz. 192) dwukrotnie użyta wyrazy: „do dnia 31 grudnia 1982 r.” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

29

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 stycznia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2, art. 9 pkt 5, art. 20 ust. 2, art. 22 ust. 2, art. 26 ust. 3, art. 34 ust. 3 oraz art. 38 pkt 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 1981 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 88) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. Uprawnienia do zaniechania w całości lub w części ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków za każdy rok podatkowy w zakresie zobowiązania pieniężnego od rolników oraz podatków i opłat terenowych przysługują:

- 1) naczelnikom gmin — do wysokości 5.000 zł,
- 2) naczelnikom miast oraz naczelnikom miast i gmin — do wysokości 20.000 zł,

3) prezydentom miast i naczelnikom dzielnic — do wysokości 30.000 zł.”;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego są uprawnione do zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych i poboru podatków w zakresie zobowiązania pieniężnego od rolników oraz podatków i opłat terenowych należnych od:

- 1) osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — do wysokości 100.000 zł,
- 2) osób fizycznych — do wysokości 50.000 zł.”;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Urzędy skarbowe są uprawnione do zaniechania ustalania w całości lub w części ustalanych przez nie zobowiązań podatkowych za każdy rok podatkowy oraz poboru podatków od: